

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 1020. An & qualiter debitor gaudeat asylo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Quæst. 1019. An & qualiter servus gaudeat asylo?

Resp. Tameſi ſervus ſecundum dicta gaudeat immunitate reſpectu iudicis; cum reſpectu illius conditio ſervilis ſe habeat per accidens; reſpectu tamen domini ſui non gaudet illa; Sed juxta *c. inter alia b. r.* compellitur invitatus redire ad ſervitium domini ſui, alioquin poterit à domino occupari; adeoque Clerici Eccleſiæ, ad quam confugit tenentur eum extradere prius tamen iis præſtito à Domino juramento de immunitate ſervi ab irregularitate ſeu immoderata correptione pro ut idem habetur *L. præſenti §. ſin. c. de hiſ, qui ad Eccleſ. confug.* Quod ipſum tamen limitandum ſeu diſtingvendum, ita ut ſufficiens ſecuritas ſervo præſtari & periculum immodicæ correptionis evitari videatur in caſu, quo delictum ſervi leve eſt, ſi vero delictum fuerit grave, juramentum regulariter non ſufficiat, ſed dominus teneatur aliam majorem ſecuritatem præſtare, alioquin prælatuſ Eccleſiaſticuſ non obligetur ſervum domino extradere. ut docent *Gl. in cit. L. præſenti. Suar. l. c. L. 3. c. 10. n. 2. Azor. p. 2. l. 6. c. 9. g. 9. Duard. in Bullam cæne. l. 2. can. 15. g. 16. n. 14. Farin. in append. c. 4. n. 76. Guttier. q. præſ. civil. q. 1. n. 1. §. 14. Germon. de ſacror. immum. l. 3. c. 16. n. 55. quos citat & ſequitur Delb. c. 16. dn. 10. f. 13. à n. 2. Quod ſi autem ſecuritatem majorem præſtare noluerit aut non potuerit, dominuſ compelli debet ad vendendum ſervum, & iſ domino non tradendus. ut tradunt *Gloſ. l. c. Abb. in c. inter alia n. 23. Butrev. ibid. n. 16. Decian. l. 6. c. 26. n. 6. Farin. l. c. n. 69. citans alioſ. Delb. l. c. n. 5. qui etiam n. 6. addit. l. ſi ſervuſ c. de hiſ qui ad Eccleſ. dicentem ſervum ſi armatuſ irruat in Eccleſiam, ſtatim extradendum domino dandam poteſtatem eum extrahendi, intelligendam de traditione faciendam cum dicta cautione juris canonici, nimirum promiſſa ſervo immunitate, ſecus ſe ſtatim extradendum, ſi irruens ibi mutilet vel occidat aliquem; quia tunc immunitate Eccleſiæ non gaudet.**

Quæſt. 1029. An & qualiter debitor gaudeat immunitate aſyli?

1. Resp. Locum quoq; dari immunitati aſyli in cauiſ civilibus, atq; ita patere aſyla debitoribus, qui ſolvendo non ſunt, ut confugientes ad illa ibi ſecuri ſint contra *Jaſon in l. vinnuſ ff. de reb. creditis Cutell. de immum. l. 1. g. 2. à. n. 26. & alioſ quodaſ cum communiore & probabiliore (juxta quod declaravit S. cong. Episcoporum in una contronereſ. 11. Julii. 1617. & in una Beneventæ. dic. 10. May. 1619. apud Delb. l. c. du. 11. f. 1. n. 5. tenent. Abb. l. c. à n. 22. Sylv. l. c. 3. g. 3. Covar. l. c. c. 20. n. 14. Laym. l. c. c. 3. n. 9. Azor. l. c. Guttier. l. c. Suar. l. c. c. 11. n. 3. Farin. l. c. c. 4. n. 57. Decian. l. c. c. 28. n. 34. Barb. Jur. Eccl. l. 2. c. 3. n. 46. Genuens. in pr. c. 22. n. 1. Tulch. lit. E. concl. 11. n. 3. Wiefn. h. r. n. 86. Bonac. Peregr. Lezan. apud delb. l. c. iſ conſentientem, ex ea ratione, quòd iſ concedatur illa immunitas jure civili l. 1. §. 6. de hiſ, qui ad Eccleſ. confug. Eccleſia vero legum civilium traditioneſ immunitati à ſe conceſſa non præjudicant, ſed potius faventes diſerte approbat; *ean. frater. 10. can. id. ſtatimus 36. c. inter. alia b. r.* eadeq; etiam jure canonico iſtius modi debitoribus locus ſit in aſylo. Neque contrarium evincunt adducta ab adverſariis, nimirum quòd reorum nomine, quibus aſylum concedunt jura & Bulla Greg. XIV. non veniant niſi delinquenteſ, qualeſ non ſunt iſtiusmodi debitoruſ, nam etiam in materia favorabili, præſertim ad juſ civile cum canonico conciliandum, veniunt hoc nomine pecuniarii debitoruſ; cum reuſ ſit, qui in iudicium pro re*

R. P. Leur. Jur. Can Lib. III.

aliqua petitur *c. foras. de P. S. ſive civiliter ſive criminaliter conveniatur.* Et ita docent *Covar. var. l. 2. c. 20. n. 14. Azor. l. c. Farin. l. c. c. 3. n. 51. Ambroſin. l. c. c. 13. n. 2. Germon. l. c. n. 110. Genuent. c. 17. n. 2. Bonac. d. 3. g. 7. de immum. §. 4. n. 2. Delb. l. c. f. 2. à n. 2. Haunold. l. c. tr. 1. n. 180. Wiefn. h. r. n. 68. Item quòd immunitas aſyli concedatur ad evitandam poenam corporalem. *can. id. conſtituimus. can. deſervit 17. g. 4. c. inter alia b. r.* poena autem corporaliſ non imminet tali debitori, nam juxta jura citata hæc immunitas conceſſa ad reum defendendum non tantum à poena capitiſ, ſanguiniſ aliave corporali; ſed & ut non extrahatur inde incarcerandus, vinculiſ conſtringendus, aſiove modo vexandus. *Delb. l. c. f. 3. n. 1. Wiefn. l. c. ne autem illiuſ non extractione præjudicatur tertio, nimirum creditori, dum vel ſic debitor in aſylo exiſtens impeditur laborando ſerviando ſatisfacere creditori, citandus erit, ut ſe ſaltem per procuratoreſ defendat, & ſi id non faciat, creditor mittendus in ejuſ bonoruſ poſſeſſionem, nunquam tamen tradendus in ſervum creditori Abb. l. r. n. 22. Haunold. n. 182. Delb. Wiefn. l. cit.**

2. Extenditur reſponſio primo ad debitoruſ ſuſpectoſ de fuga; quia debitoruſ ſuſpecti fuga alia via impediti poteſt, nempe appoſitione cuſtodie facta à iudice, adeoque ejuſ extractione violabitur immunitas Eccleſiaſtica. *Delb. l. c. f. 4. n. 3. §. 4. citatiſ Covar. & Germon. l. c. tr. Farin. l. c. c. 3. n. 60. Ambroſ. l. c. c. 3. n. 3. Suar. cit. l. 3. c. 11. n. 3. ſed neque talem debitoreſ capi poſſe & incarcerari in loco ſacro, ex eo recte deducitur, quòd puniri & ſupplicio affici poſſit in die feſto cum puniri poſſit non autem in loco ſacro ita AA. citati*

3. Extenditur ſecundò ad debitoruſ tributorum, ita ut & hi gaudeant aſylo, ut contra *Anchar. in c. inter alia n. 6. §. 7. Butr. n. 13. Gambacur. L. 5. C. 43. à n. 2. Cutell. Oldrad & alioſ cum communiore & probabiliore docent Suar, Germon. Azor. Ambroſ. l. c. tr. Farin. l. c. n. 31. Laym. L. 4. tr. 9. C. 3. n. 5. Delb. l. c. f. 5. à n. 51. Wiefn. h. r. n. 87. non obſtante jure civili hanc immunitatem illiſ denegante. *Auth. de mandat princip. §. publicorum* ſiquidem ex eo non ſequitur non concedi eam quoque à jure canonico, cum illud non ex eo ſolum cenſeatur illam concedere tacite, quòd approbet leges civileſ eam concedenteſ; ſed & directe & explicite quòd omnibuſ delinquentibuſ & reiſ, exceptiſ quibuſdam tantum (inter quos non ſunt debitoruſ tributorum) immunitatem concedat, dum hac generali conceſſione veniunt debitoruſ quicuſque, & qui rei in iudicio & qui rei debitoruſ vocantur *Delb. l. c. Wiefn. n. 87. adde, quòd cum cit. auth. adveſetur juri canonico, ab eo jam revocata ſit, ut Delb. n. 7.**

4. Extenditur tertio ad fraudulentuſ decoctoreſ & negotiatoreſ, qui ſplendide & laute vivendo ſua conſumpſerunt, pluribuſ miſere deceptiſ, falſi ſeu bancorati vocantur, ita ut & hi ab aſylo non excludantur, neque ratione debiti (deberent enim aliaſ omneſ debitoruſ excludi) neque ratione delicti commiſſi in iſta luxurioſa decoctione & deceptione; cum etſi propter hanc & inde plurima rei publicæ ſecuta mala & incommoda à Pio V. in ejuſ Conſtitutione æquiparentur publiciſ latronibuſ, illud tamen non numeretur inter delicta excepta, quia proprie latroniſ non ſunt, adeoq; dum per dictam æquipationem poenæ extendendæ non ſint ad ſolum ſimile, privari non poſſunt aſyli immunitate in præjudicium religioſorum & ſacrorum locorum, præſertim poſtquam conſtitutione Gregor. XIV. indultiſ à Pio V. conceſſiſ ſit derogatum. uti nec in vim literarum juſſu

A a a a a

Clem,

Clem. VIII. expeditarum, quibus dictis decoctoribus denegari videtur privilegium asyli; cum legis Ecclesiasticæ vim & formam non habeant, utpote tantum Neapolim & Bononiam directæ, absque eo quod in aliis provinciis & Romæ promulgatæ sint quin & in iis caveatur solum, ne tales mercatores falliti monasteriis recipiantur, sed expellantur, non autem, ut curiæ seculari tradantur, ut cum Farin. *l. c. n. 64. Delb. l. c. f. 6. à n. 10. & Wiefn. n. 91.* Atque ita ex communiore, probabiliore, & post constitutionem Greg. XIV. certa sententia DD. ut ait Delb. *n. 8. docent Nav. c. 25. n. 19. in fine. Suar. Farin. ll. cit. Amb. l. c. n. 4. Duard. in Bull. cæn. L. 2. can. 5. q. 16. n. 16. Fagn. in c. iter alia n. 58. Sanch. in opusc. tom. 2. l. 6. c. 1. du. 8. n. 24. Gratian. discept. for. tom. 2. c. 38. n. 29. Dian. p. 1. tr. 1. resol. 32. referens sic Romæ in Cardinal. Cong. decisum, & alii citati à Delb. *l. c.* id certum esse dicens in casu, quo talis decoctor fugeret ad Ecclesiam, solum pro persona sua salvanda absque illatis illuc bonis & rebus suis. multoq; magis esse certum post constitutionem Greg. XIV. utpote, qua revocantur omnes consuetudines, privilegia, indulta data principibus extrahendi ab Ecclesia delinquentes & nominatim fraudulentos decoctores contra Covar. *p. 2. c. 20. n. 14. Farin. de carcerib. q. 28. n. 13. qui postea hanc suam sententiam retractavit in appendic. l. c. Gutt. 99. pract. civil. L. 3. q. 1. n. 4. & 15. Germon. l. c. n. 113. Rebuff. de mercator. c. ult. gl. ult. n. 7. & 8. Tanner. 2. 2. d. 5. q. 8. du. 1. n. 17. Hambac. Fagund. Cutellium aliosque plures apud Delb. *l. c. f. 6. n. 1.* quorum ratio in contrarium jam diluta paulo ante. Quod si tamen talis suas quoque res & bona secum illic intulisset, ea seculari curiæ petenti consignanda vel in loco non immuni deponenda pro ut à S. cong. Episcoporum. & regular. pluries responsum testantur Delb. *l. c. n. 16. ex Dian. p. 6. tr. 1. resol. 17. Barbof. de jur. Eccl. c. 3. n. 47. ubi is etiam, quod ea bona auferri inde possint à iudice seculari de licentia tamen iudicis Ecclesiastici.***

5. Extenditur quartò ad obligatos ad ratiocinia ratione alicujus administrationis, ita ut hi multo magis quam debitoribus tributorum defendantur asylo propter eandem concessionis generalitatem & restrictionem factam per particulam tantum ad certa delicta in cit. toties constitutione Greg. XIV. cum aliàs data Romæ 1591. nono calend. Julii, quàm verbotenus refert Wiefn. *h. t. à n. 25. per aliquot paginas.* Ac ita docent Nav. *l. c. n. 16. Farin. l. c. n. 63. Decian. L. 6. c. 28. n. 26. Delb. l. c. f. 5. n. 9. Wiefn. h. t. n. 88. Cutell.*

Quest. 1021. Num fugiens è carcere condemnatus ad mortem, elabens è manibus ministrorum dum ducitur ad supplicium, ductus per Ecclesiam gaudeat in ea immunitate asyli?

1. Resp. Ad primum: Captus jam & careeri inclusus ob delictum non exceptum, è carcere fugiens ad Ecclesiam aliumve locum sacrum gaudet asylo; quia eo fruuntur omnes præter eos exceptorum criminum (inter quæ non est effractio carceris & fuga ex eo) Abb. *inc. inter alia h. t. n. 32. Covar. l. c. n. 13. Clarus §. fin. q. 3. Farin. l. c. c. 14. n. 200. Tusch. v. Ecclesia. concl. 10. n. 30. Suar. L. 3. de reverent. deb. locis sacr. c. 11. à n. 18. Decian. l. c. c. 28. n. 28. Barb. ad h. t. c. 6. n. 11. Laym. h. t. tr. 9. c. 3. n. 9. Delb. c. 16. du. 10. f. 6. n. 1. Wiefn. h. t. n. 79. & c. contra Gambacurt. L. 4. c. 12. n. 9. Tholosan. Syntag. jur. h. t. c. 22. Naldum & c. His non obstante praxi contraria usitata in Galliis, de qua Chassan. apud Jordan*

lucubrat. *l. 1. tr. 3. n. 224. dæ eandem praxim improbat Covar. Clar. & Boër uti contrarium iudicatum in senatu Burdigalensi testantur. neque etiam quod talis subdit jam potestati & iudicio Judicum, adeoque ei se subducens videatur committere injustitiam, nam talis subest potestati huic, quam diu existit in eorum jurisdictione, secus si extra eam exeat, fugiendo ad Ecclesiam, sed neque committit injustitiam cum utatur suo jure, & esto eam committeret, non tamen per hoc committit delictum exceptum, & restitutio illius in manus Judicum locum non habet, dum ex eo sequitur damnum irreparabile vitæ vel corporis. Idem est, de bannito, deportato, proscripito, exule, dum à loco exilii confugiunt ad Ecclesiam, ut cum Genuens. in prax. c. 22. n. 1. de deportato Delb. *l. c.* quin etiam.*

2. Resp. Ad secundum: Idem ob easdem rationes est de damnato ad mortem non tantum ob delictum non exceptum, sed etiam ob delictum exceptum, si non fuerit ob illud condemnatus probationibus, sed solum ex indicibus & probationibus non excludentibus; quia tunc potius ob contumaciam, quam ob crimen exceptum fuit condemnatus, ita Nav. *l. c. Farin. c. 2. à n. 42. Lezan. V. immunit. Eccl. n. 16. Delb. cit. du. 10. f. 5. an. 1.*

3. Resp. Ad tertium: Idem est de eo & gaudet asylo, qui, dum ducitur ad supplicium, elapsus aut etiam ereptus ab alio è manibus ministrorum Justitiæ fugit ad Ecclesiam, ut cum Decian. *n. 29. Farin. n. 15. Gambac. Ambrosin. n. 13. & aliis Delb. l. c. S. 2. quin etiam, ut Idem, si ipse per vim trahat secum ad Ecclesiam ministros. Idem est de condemnato ad Triremes ob delictum non exceptum, sive in perpetuum, sive ad tempus, ita ut si à trireme fugiat ad Ecclesiam (intelligendo per Ecclesiam omnia loca sacra de quibus supra, etiam interdicta suspensa, pelluta, & necdum reconciliata, aut etiam necdum plene constructa) stratur asylo reddaturque securus ab Ecclesia tam à pena jam inflictâ, quam infligenda, pro ut nimirum jam constructus est in triremi, vel solum condemnatus ad illam fugit, ita Dian. *p. 1. tr. 1. resol. 40. Novarius in sum. Bull. tit. de immunit. Eccl. n. 27. Lezan. Correa. & alii, quos sequitur Delb. du. 10. f. 9. à n. 1. contra Mattham de jurisdictione. p. 2. c. 15. n. 17. Cutell. de immunit. L. 1. q. 2. n. 8. aliosq; qui tamen admittunt talem solum cogi posse redire ad remigandum ad tempus prius statutum, non item ad sustinendam pœnam propter fugam, cum hujus remissio, priusquam Judici seculari tradatur, ab Episcopo vel Ecclesiæ præposito obtineri debeat, quod si vero non ob delictum seu sententiam, sed ex locatione & pro pretio conductus ad remigandum pro certo tempore, eo non elapso, fugiat ad Ecclesiam, eum non fruatur asylo, cum tali nec pœnæ nec rei definitio conveniat, sed solum cogi posse ad redeundum nisi forte cogendus ultra illud tempus ad remigandum, probabiliter dici à Cutell. asserit Delb. *l. c. d. 1. n. 13.* non tamen idem est, si talis ductus ad supplicium per Ecclesiam vel camiterium inde exire nolit, tunc enim sine violatione immunitatis extrahi potest, ut Covar. *l. c. n. 17. Tusch. l. c. concl. 12. n. 28. Delb. cit. f. 8. n. 2. ex ea ratione, quod in eo casu non confugiat ipse ad Ecclesiam, pro ut Leges & canones requirunt, ac præsertim constitutio Gregor. XIV. Unde etiam immunitate non gaudet, qui in carcere existens ad sacerdotem portantem Eucharistiam intra carcerem accurrit ac ita spectato rigore juris probabilius docent Tusch. *l. c. conclus. 12. n. 28. Suar. de relig. L. 3. c. 11. n. 18. l. c. d. 1. n. 17. Guttier. 99. L. 3. q. 6. Covar. cit. c. 20. n. 17. Far. l. c. c. 15. n. 201. Delb. c. 16. du. 10. f. 7. n. 4.* contrarium tamen sententiam tanquam magis piam & fa-***